

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรอิสลามศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- เกษตรชัย และหีม และอุทิศ สังขรัตน์. (2554). การพัฒนาแบบคัดกรองพฤติกรรมเสี่ยงต่อการรังแกผู้อื่นของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉลอง สุขจันทร์. (2542). *การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีคดีปล้นทรัพย์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชไมพร ทวีศรี รังสรรค์ วรวัศ และ ชัยนรินทร์ ปทุมานนท์. (2542). ลักษณะทางสังคมที่นำไปสู่ความรุนแรงและการกระทำผิดในวัยรุ่นและเยาวชน. *วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย*, 7(2), 101-112.
- ดลมนรรัตน์ ปากา และ เกษตรชัย และหีม. (2550). *การศึกษาวิถีชีวิตเยาวชนไทยมุสลิมเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ดลมนรรัตน์ ปากา และเกษตรชัย และหีม. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมรุนแรงของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ดลมนรรัตน์ ปากา และเกษตรชัย และหีม. (2552). *ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- ทะนงค์ สุขเกษม. (2544). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การปฏิบัติตัวของเพื่อน และสื่อกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพดล กรรณิกา. (2548). *พฤติกรรมการติดเกมออนไลน์ ในกลุ่มเด็กและเยาวชนไทย : กรณีศึกษาตัวอย่างประชาชนอายุ 12 ปีขึ้นไปที่พักอาศัยอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- นิภาพรรณ ต่อขาว. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปราณี จันทร์หอม. (2541). *ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าว*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัทมา ศิริเวช สมบูรณ์ อินทรกำเนิด อภา กฤตยานวัช เพ็ญศรี ไชยู เนาวรัตน์ อุบลสถิตย์ และรักษิณา กลับรินทร์. (2541). *สภาพครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูวัยรุ่นที่ทำผิดกฎหมาย. สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 43(3), 217-225.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พรทิพย์ อินทรโชติ. (2536). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมรังแกเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านพุเตย อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระมหาสมหวัง จันทราวุฒิก. (2549). *ผลของการให้คำปรึกษาตามแนวพุทธศาสตร์ที่มีต่อการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัสราวุธ สังข์เทพ. (2542). *การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีการทำร้ายร่างกาย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุ่งทิพย์ พรหมณะ. (2543). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- รุ่งรังสิมา สัตยาไชย. (2549). *การสร้างแบบคัดกรองและโปรแกรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิณี ชิดเชิดวงศ์. (2537). *การศึกษาเด็ก*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองศาสน์การพิมพ์.
- ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจส่วนหน้า. (2549). *สถิติการก่อความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้*. ยะลา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สมบัติ ดาปัญญา. (2549). *รายงานการสำรวจปัญหาการรังแกกันของนักเรียน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมาน ศรีโกศล. (2545). *การกระทำคามผิดของเยาวชน: ศึกษาเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สรรสุดา มีชั้นช่วง. (2544). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์: การวิเคราะห์สาเหตุ*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาวิตรี ล้ำเลิศ. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวและการพัฒนาโปรแกรมการควบคุมตนเองเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนหญิงที่กระทำความผิด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี. (2555). *ข้อมูลโรงเรียนและนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี*. ปัตตานี: สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี.
- สุนีย์ ชีร์วิรุฬห์. (2542). *การศึกษารายกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภณ สุภาพงษ์. (2548). "อนาคตครอบครัวไทย ระเบิดเวลาจากผู้ใหญ่มอบให้เด็ก". *คมชัดลึก*. (18 เมษายน 2548), 12.
- อับดุลลอฮ์ นาคีหุ อุลวาน. (1997). *ตัวบ่งชี้ระดับ-เวลาดู ฟิล-อิสลาม*. ไคโร อียิปต์: ดารุส-สลาม.
- Ahmed, E. and Braithwaite, V. (2004). "Bullying and victimization: cause for concern for both families and schools", *Social Psychology of Education*, 7, 35–54.
- Astor, R., Meyer, H., Benbenishty, R., Marachi, R., & Rosemond, M. (2005). School safety interventions: Best practices and programs. *Children and Schools*, 27(1), 17-32.
- Baron, R., & Neuman, J. (1996). Workplace violence and workplace aggression: Evidence on their relative frequency and potential causes. *Aggressive Behavior*, 22(3), 161-173.
- Barton, K., & Jane, S. (1997). Relationship between Violent Experiences and Discipline Problems in School. *Dissertation Abstracts International*, 58(1), 132-A.
- Bauman, S., & Del Rio, A. (2005). Knowledge and Beliefs about Bullying in Schools. *School Psychology International*, 26(4), 428.
- Beane, A. (1999). Facts about Bullies/ Victims and Preventive Advice. *The Bully Free Classroom*, 1, 5-29.
- Bowers, L., Smith, P., & Binney, V. (1992). Cohesion and power in the families of children involved in bully/victim problems at school. *Journal of Family Therapy*, 14(4), 371-387.
- Cohn, A., & Canter, A. (2003). Bullying: Facts for schools and parents. *National Association of School Psychologists*.
- Coloroso, B. (2004). *The Bully, the Bullied, and the Bystander: From Preschool to High School--How Parents and Teachers Can Help Break the Cycle of Violence*: Collins Living.
- Derksen, D., & Strasburger, V. (1996). Media and Television Violence: Effects on Violence, Aggression, and Antisocial Behaviors in Children (From Schools, Violence, and Society, P 62-77, 1996, Allan M Hoffman, ed.-See NCJ-170982).
- Farrington, D. (1993). Understanding and preventing bullying. *Crime and justice*, 17, 381-458.
- Fried, S., & Fried, P. (1997). *Bullies and Victims*. New York: M. Evans and Company.

- Greenbaum, S. (1989). *Set Straight on Bullies*. Ventura Boulevard, Encino: National School Safety Center.
- Hickey, E. (1991). *Serial Murderers and Their Victims*, Brooks. CA: Cole, Pacific Grove.
- Laeheem, K. (2009). *Bullying Behaviour in Pattani Primary Schools*. Prince of Songkla University, Pattani.
- Laeheem, K., Kuning, M., & McNeil, N. (2009). Bullying: Risk Factors Becoming 'Bullies'. *Asian Social Science*, 5(5), P50.
- Laeheem, K., Kuning, M., McNeil, N., & Besag, V. E. (2009). Bullying in Pattani primary schools in southern Thailand. *Child Care Health Dev*, 35(2), 178-183.
- Marano, H. (1995). Big, Bad, Bully. *PSYCHOLOGY TODAY-NEW YORK-*, 28, 50-50.
- Olweus, D. (1995). Bullying or peer abuse at school: Facts and intervention. *Current Directions in Psychological Science*, 4(6), 196-200.
- Saxon, B. (2004). Names will never hurt me. *Virginia Journal of Education*, 97(4), 6-10.
- Webster-Doyle, T. (2000). *Why is everybody always picking on me? A guide to handle bullies*. Middlebury, VT: Atrium Society Publications.